

Після бою

Олесь Бабій

Не говоріть: "Ми втратили війну"
І не ридайте: "Марно все пропало!" –
І в сатани ще навіть сил замало,
Щоб він унівець чин ваш повернув.

У всесвіті не пропаде й атом,
Безслідно навіть не загине мрія.
Ви ж вірите, що ворог чудо вдіяв –
Похоронив ваш чин весь під хрестом?

Лиш діти вірять, що вчорашній день
Помер навіки й не живе сьогодні.
Вписала вічність в літопис Господній
Геройську смерть стрілецьких чет, сотень.

Погляньте! Зерна сіє там ратай:
Хоч зерна ті присипані землею,
Не зогниють, не згинуть, ні, під нею,
А зродять плід – і зашумлять жита.

Або як вам зневіра ломить дух,
Погляньте ви в бурхливий день на ріки:
Чи хвиля, збита вітром превеликим,
У глибині десь гине без сліду?

Ні, браття! Ні! Та хвиля, збита тут,
Підносить там ще вище срібні крила;
Здійметься так народна збита сила –
Ні, не намарно кров, ні, не намарно труд!

1926 р.